

synderlig fremskreden i en Række med Danmark ligestillede Lande. Dog har Delegationens Medlemmer bragt i Erfaring, at en Besvarelse af Forbundets Henvendelse allerede er afgivet af nogle Forbundsmedlemmer.

Den danske Delegations Medlemmer er af den Opfattelse, at den danske Regering snarest muligt bør afgive et Svar paa den fremsatte Henvendelse baade paa Grund af Sagens store principielle Betydning, og for at de Synspunkter, som man fra dansk Side har at fremhæve, kan blive gjort til Genstand for Undersøgelse af de andre Forbundsmedlemmer i god Tid.

Hvad selve Besvarelsens Indhold angaar, mener Delegationens Medlemmer, at det vil være rigtigt indledningsvis at understrege den store Betydning, som man her i Landet tillægger ethvert Forsøg paa at føre Nedrustningsspørgsmaalet nærmere til sin praktiske Løsning, og den levende Interesse, hvormed man omfatter Lord Robert Cecil's energiske Arbejde i denne Sags Tjeneste.

Som det vil fremgaa af det følgende, er der i Lord Roberts forskellige Forslag en Række Punkter, som man efter Delegationens Mening fra dansk Side kan give sin ubetingede Tilslutning. Ligeledes kan man tiltræde den første af de ovenfor nævnte Grundsætninger, nemlig at Rustningernes Indskrænkning i Henhold til Pagtens Art. 8 kun fuldt ud kan føre til et Resultat, naar den er almindelig.

De i Punkterne 2 og 3 indeholdte Grundsætninger, som danner Hovedindholdet af det fremsatte Forslag, hviler paa den Tankegang, at der skal ydes de nedrustede Stater en i Forbundspagten ikke forudset, yderligere Sikkerhed paa anden Maade, og at denne Sikkerhed skal bestaa i et Forsvarsforbund mellem Lande indenfor samme Verdensdel.

Skønt den danske Delegations Medlemmer er fuldt ud opmærksomme paa de store Vanskeligheder, der for Tiden i forskellige Lande er forbundet med en effektiv Nedrustning, mener man dog, at det vil være rigtigt fra dansk Side at fastholde, at Forbundspagtens Art. 8 foreskriver en ubetinget Forpligtelse til Nedrustning, der ikke forudsætter, at der paa anden Maade ydes de nedrustende Stater Garantier eller Sikkerhed udover, hvad der allerede er indeholdt i selve Forbundspagtens Bestemmelser, særlig dennes Artikler 10, 11 og 16.

Tanken i Forbundspagtens Art. 8 er aabenbart den, at en effektiv Indskrænkning af Rustningerne allerede i sig selv indeholder en Formindskelse af Krigsfaren og ved sin Gensidighed og Almindelighed i Forbindelse med de Garantibestemmelser, som selve Forbundspagten indeholder, muliggør Nedrustningens Gennemførelse i hvert enkelt Land.

Opstiller man derimod, saaledes som efter det Cecil'ske Forslag, den Grundsætning, at Nedrustning nødvendigvis forudsætter Sikkerhed af anden Art, saa har man derved ikke alene i Princippet anerkendt Berettigelsen af de nuværende Rustninger, saa længe saadan Sikkerhed af anden Art ikke kan tilvejebringes, hvilket efter den danske Delegations Opfattelse vilde være meget betænkeligt og i Strid med den Anskuelse, der ligger til Grund for Forbundspagtens Art. 8, men man har derved ogsaa paa en vis Maade underkendt Betydningen af og derigennem forringet Værdien af de Garantibestemmelser, som Forbundspagten indeholder, og som efter dennes Tankegang skulde være tilstrækkelige til at muliggøre en effektiv Nedrustning.

Dertil kommer, at den Form for Sikkerhed, som de nye Grundsætninger tilstræber, nemlig et militært Forsvarsforbund mellem Lande indenfor samme Verdensdel, i hvert Fald for et Land af Danmarks Størrelse, Beliggenhed og øvrige Forhold frembyder Stof til alvorlige Indvendinger. Den Politik, som man fra dansk Side gennem lange Tider har ført og anset for absolut nødvendig for Landets Bestaaen og Uafhængighed, har været en ligelig Neutralitetspolitik, der søgte sin internationale Betyggelse ved en Udvikling af de mellemfolkelige Rets-, og ikke Magtfaktorer.

Naar man, ved at gaa ind i Folkenes Forbund, har paataget sig visse Forpligtelser, der ikke er helt overensstemmende med tidligere Neutralitetsbegreb, nemlig ved Tilslutningen til Pagtens Art. 16 og 17, er dette oprindeligt sket under Forudsætning af, at Forbundet inden alt for længe vilde komme til at omfatte alle Stater, eller dog i hvert Fald alle Stater af større politisk eller militær Betydning. Det er imidlertid ganske klart, at naar der bliver Spørgsmaal om egentlige Forsvarsforbund, der medfører militære Forpligtelser af langt videregaaende Art end forudsat i Forbundspagtens Art. 16, maa der for de mindre Stater gøre sig store Betænkeligheder gældende, og det kan ikke undgaas, at disse Betænkeligheder maa faa en ganske særlig Vægt, naar Forbundet samtidig mangler saa meget i Universalitet, som det endnu er Tilfældet, saa længe store og militært og politisk